

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

การศึกษาความสามารถเชิงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ

โดยการวิเคราะห์การสนทนา : กรณีศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูดเชิงวิชาการ

A CONVERSATION ANALYTIC STUDY ON CLASSROOM INTERACTIONAL
COMPETENCE: A CASE STUDY OF TEACHER-LEARNER INTERACTIONS IN
ACADEMIC ENGLISH SPEAKING AND LISTENING CLASSROOMS

โดย

อาจารย์ ดร.สุมิตา สุภากรณ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยวิทยาลัยสหวิทยาการ
ประเภททุนวิจัยเดี่ยว ประจำปีงบประมาณ 2560

พ.ศ. 2562

หัวข้องานวิจัย: การศึกษาความสามารถเชิงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนโดยการวิเคราะห์การสนทนา: กรณีศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการฟังและการพูดเชิงวิชาการ

ชื่อผู้วิจัย: อาจารย์ ดร. สุมิตา สุภากรณ์

ปี: 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอหลักฐานเชิงประจักษ์ของกระบวนการมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนเจ้าของภาษาและผู้เรียน ที่ปรากฏอยู่ในบริบทต่างๆของกระบวนการเรียนการสอนภาษาที่สองตามแนวคิดความสามารถเชิงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ของ Walsh (2006)

จากข้อมูลการบันทึกวีดิทัศน์จำนวน 18 ชั่วโมง นำมาถอดบทสนทนา และวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์การสนทนา Conversation Analysis (CA) พบว่าในบริบทการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อความหมายและความคล่องในการใช้ภาษา (meaning-and-fluency contexts/classroom context modes) ผู้สอนมีกระบวนการปรับปรุงรูปแบบภาษาของผู้เรียน โดยใช้การร้องขอคำอธิบาย (clarification requests) การตรวจสอบความถูกต้อง (confirmation checks) การเสริมต่อการเรียนรู้ (scaffolding) เช่น การสร้างคำพูดขึ้นใหม่ (reformulations) การเรียบเรียงคำพูดใหม่ (paraphrasing) การทวนความ (recasting) และการขยายความของผู้เรียน (extending learners' input) รวมถึงการให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหา (providing content feedback) และการสรุปความ (summarizing) นอกจากนี้ยังพบว่า การอ้างว่ามีความรู้ไม่เพียงพอ claim of insufficient knowledge (CIK) โดยใช้คำพูด 'I don't know' จัดเป็นรูปแบบการร้องขอคำอธิบายที่สำคัญของผู้สอนอีกประเภทหนึ่ง การปรับปรุงรูปแบบภาษาของผู้เรียนโดยผู้สอนจึงเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

ในบริบทการเรียนการสอนที่เน้นความถูกต้องของรูปแบบ/ทักษะและระบบทางภาษา (form-and-accuracy contexts/skills and systems modes) ปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนประกอบด้วย การใช้คำถามประเภท

display questions การเลียนแบบ (teacher echo) การขยายความของผู้สอน (extended teacher's turn) การเสริมต่อการเรียนรู้ เช่น การสร้างคำพูดขึ้นใหม่ การให้ตัวอย่าง (modeling) การขยายความ (extension) รวมถึงการร้องขอคำอธิบาย การให้ข้อมูลย้อนกลับด้านรูปแบบภาษา (form-focused feedback) และการแก้ไขภาษาให้โดยตรง (direct/corrective repair) นอกจากนี้ยังพบว่า คำพูดที่ได้รับออกแบบให้ขาดความสมบูรณ์ designedly incomplete utterances (DIUs) เพื่อใช้ตรวจสอบความเข้าใจด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน จัดเป็นรูปแบบการร้องขอคำอธิบายของผู้สอนอีกประเภทหนึ่งที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในงานวิจัยนี้

ผลจากการวิจัยจึงนำไปสู่การกระตุ้นความตระหนักของผู้สอนถึงความสำคัญของวาทกรรมในชั้นเรียน ที่มีผลต่อการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์การสอนที่ส่งเสริมความสามารถเชิงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ (1) the alignment of pedagogic goal and language use การใช้ภาษาที่สอดคล้องเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน (2) space for learning การเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และ (3) shaping learner contributions การปรับปรุงรูปแบบภาษาของผู้เรียน

คำสำคัญ: ความสามารถเชิงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน, การวิเคราะห์การสนทนา, โอกาสในการเรียนรู้

Research Title: A Conversation Analytic Study on Classroom Interactional Competence: A Case Study of Teacher-Learner Interactions in Academic English Speaking and Listening Classrooms

Author: Sumita Supakorn

Year: 2019

ABSTRACT

By adopting conversation analysis (CA) as the research methodology, this data-driven study investigated Walsh's (2006) classroom interactional competence (CIC) in EFL classrooms. The research focus was to provide empirical findings regarding the processes which CIC was manifested through classroom interaction between the teacher and learners in different L2 classroom contexts/modes (Seedhouse, 2004; Walsh, 2006). In pursuit of this, eighteen hours of classroom talk-in-interaction between a native English teacher and learners were video recorded, transcribed and inductively analyzed using CA.

The research findings demonstrated that in meaning-and-fluency contexts/classroom context modes, the teacher employed a range of interactional features in order to shape learners' contributions including clarification requests, confirmation checks, scaffolding (reformulations, paraphrasing, recasting and extending learners' input), providing content feedback and summarizing. In addition to these interactional patterns, the teacher's claim of insufficient knowledge (CIK) producing the utterance 'I don't know' played a significant role as a type of clarification request in the shaping process. Through shaping learner contributions, space for interaction was facilitated and learners' participation was enhanced.

In form-and-accuracy contexts/skills and systems modes, the teacher's interactional resources include display questions, teacher echo, extended teacher turns, the use of scaffolding (reformulation, modeling, extension), clarification request, form-focused feedback, and

direct/corrective repair. Interestingly, designedly incomplete utterances (DIUs) are observed to be the prevalent form of clarification request adopted by the teacher in order to check learners' comprehension of the targeted grammatical item.

This study provides implications for awareness-raising of pedagogical insights into how organization of classroom discourse affects learning opportunities. There are also pedagogical implications and guidelines for teachers to improve their teaching strategies that could help passive learners to develop their CIC as proposed by Seedhouse and Walsh (2010): "CIC focuses on the online decisions made by teachers and learners, and considers the extent to which these actions enhance learning and learning opportunity" (p. 139). The present study makes noteworthy suggestions to the field of English language teaching that research into classroom interaction should probe more closely the role of teachers in relation to other interactional features of CIC.

The study also argues that in order to develop English speaking ability of EFL learners in Thailand, English language teaching programs and teacher education should start with providing pre-service and in-service teacher development concerning CIC. More specifically, the three key elements of CIC are suggested to be included: (1) the alignment of pedagogic goal and language use; (2) space for learning; and (3) shaping learner contributions. The empirical findings obtained in this study can also be used as examples and references for pedagogical implications and further study.

Keywords: classroom interactional competence, conversation analysis, learning opportunities